THE Art OF Ruling

Санъати ҳукмронӣ - Идоракунии сиёсӣ

Номаи Арестей

Подшоҳ ҷавобро бо хушнудӣ қабул кард ва аз саволи дигар пурсид: «Муҳимтарин шарт барои ҳукмронӣ чист?» «Худро аз ришвахорӣ озод нигоҳ доштан ва дар қисми зиёди умри худ ҳушёр будан, адолатро аз ҳама чиз болотар донистан ва бо чунин одамон дӯстӣ кардан. Зеро Худо низ адлро дӯст медорад!» Номаи Арастей 8:12-13

Подшоҳ ба ризоияти худ ишора карда, ба дигаре гуфт: «Моҳияти подшоҳӣ чист?» Ва ӯ ҷавоб дод: «Барои он ки худро хуб идора кунед ва аз сарват ё шӯҳрат ба хоҳишҳои беандоза ё ношоиста гумроҳ нашавед, ин роҳи дурусти идоракунӣ аст, агар шумо масъаларо хуб таҳлил кунед. Зеро ҳама чизе, ки ба шумо воқеан лозим аст, аз они шумост ва Худо аз ниёзмандӣ озод ва меҳрубон аст. Бигзор фикрҳои шумо чунин бошанд, ки инсон шаванд ва на чизҳои зиёдеро, балки танҳо он чизеро, ки барои ҳукмронӣ заруранд, орзу кунед!» Номаи Арастей 8:15-16

Рӯзи дигар, ҳамон тартиб риоя карда шуд ва вақте ки подшоҳ фурсати пурсидани саволҳо ба мардонро пайдо кард, аз аввалин касоне, ки барои бозпурсии навбатӣ боқӣ монда буданд, пурсид: «Шакли олии ҳукумат чист?» Ва ӯ ҷавоб дод: «Худро идора кардан ва ба васвасаҳо дода нашудан. Зеро ҳамаи одамон майли табиии ақл доранд. Эҳтимол дорад, ки аксари одамон ба хӯрок ва нӯшокӣ ва лаззат майл доранд ва подшоҳон ба ба даст овардани қаламрав ва шӯҳрати бузург майл доранд. Аммо хуб аст, ки дар ҳама чиз мӯътадил бошад». Номаи Арестей 8:26-27

Подшоҳ мардро бо меҳрубонӣ пазироӣ кард ва аз шахси дигар хоҳиш кард, ки ба саволи зерин ҷавоб диҳад: чӣ гуна ӯ метавонад аз ҳаёти роҳат ва хушҳолӣ канорагирӣ кунад? Ва ӯ ҷавоб дод: «Агар ӯ пайваста дар хотир дошта бошад, ки ӯ ҳокими як империяи бузург ва сарвари мардуми зиёд аст ва набояд ақлаш ба корҳои дигар машғул бошад, балки бояд ҳамеша дар бораи он фикр кунад, ки чӣ гуна метавонад ба некӯаҳволии онҳо мусоидат кунад. Ӯ инчунин бояд аз Худо дуо гӯяд, ки ҳеҷ як вазифа нодида гирифта нашавад». Номаи Арестей 9:17-18

...«Чӣ тавр инсон метавонад худро аз ғурур боздорад?» Ва ӯ ҷавоб дод: «Агар баробарӣ нигоҳ дорад ва дар ҳама мавридҳо дар хотир дошта бошад, ки ӯ мардест, ки бар одамон ҳукмронӣ мекунад. Ва Худо мағруронро нест мекунад ва фурӯтанон ва фурӯтанонро баланд мебардорад!» Номаи Арестей 9:45-46

Подшоҳ гуфт, ки ин мард низ хуб сухан гуфтааст ва аз дигаре пурсид: «Киро бояд ҳоким таъин кунем?» Ва ӯ ҷавоб дод: «Ҳар касе ки аз бадӣ нафрат дорад ва рафтори худро тақлид мекунад, одилона рафтор кунад, то ки обрӯи некро доимо нигоҳ дорад. Зеро ин корест, ки ту мекунӣ, эй Подшоҳи тавоно», - гуфт ӯ, - «ва Худо тоҷи адолатро ба ту ато кардааст». Номаи Арестей 10:7-8

Подшоҳ муддате ин мардро ситоиш кард ва сипас аз ҳама пурсид: «Бузургтарин дастовард дар ҳукмронии империя чист?» Ва ӯ ҷавоб дод: «Тобеон бояд доимо дар ҳолати сулҳ зиндагӣ кунанд ва адолат дар ҳолатҳои баҳс зуд амалӣ карда шавад». Номаи Аристей 10:23-24

Панҷтабор

Зеро Ман ӯро мешиносам, ки ба фарзандонаш ва аҳли байташ баъд аз худ амр хоҳад дод, ва онҳо роҳи Худовандро риоя кунанд, то ки инсоф ва доварӣ кунанд, то ки Худованд он чиро, ки дар бораи ӯ гуфтааст, ба Иброҳим оварад. Ҳастӣ 18:19

Ва ту аз миёни тамоми қавм мардони қобилиятнокро, ки аз Худо метарсанд, мардони ростқавл ва аз тамаъкорӣ нафрат доранд, интихоб намой; ва чунин шахсонро бар онҳо ҳокимони ҳазорон ва садҳо, панҷоҳ ва даҳҳо таъин намой; ва бигзор онҳо қавмро дар ҳар фасл доварӣ кунанд; ва ҳар кори бузургро ба ту биёранд, вале ҳар кори хурдро доварӣ кунанд; ончунон барои ту осонтар хоҳад буд ва онҳо бори гаронро бо ту хоҳанд бардошт. Хуруҷ 18:21-22

Додгоҳи бардурӯғ набарор. Ба бадкор даст назан, то шоҳиди ноҳақ бошӣ. Аз пайи мардум нарав, то бадӣ кунӣ; ва аз паси мардум нарав, то доварӣ кунӣ. Ва дар даъвои камбағал рӯ ба рӯ нашав. Дар даъвои камбағали худ доварӣ накун. Худро аз додгоҳи бардурӯғ дур нигоҳ дор; ва бегуноҳ ва одилро накуш, зеро Ман бадкорро сафед нахоҳам кард. Хуруҷ 23:1-3,6-7

Дар доварӣ беадолатӣ накунед, ба камбағалон эҳтиром нагузоред ва ба шахси тавоно эҳтиром нагузоред, балки ба ёри худ аз рӯи адолат доварӣ кунед. Дар доварӣ, дар вазн ва дар андоза беадолатӣ накунед. Левӣ 19:15,35

Шумо, мардони хирадманд ва донишманд ва машҳурро дар қабилаҳои худ интихоб кунед, ва Ман онҳоро бар шумо ҳоким таъин хоҳам кард. Ва ман дар он вақт ба доварони шумо амр додам, ки ба баҳсҳои байни бародарони худ гӯш диҳед ва байни ҳар кас ва бародари худ ва бегонае, ки бо ӯ аст, аз рӯи адл доварӣ кунед. Дар доварӣ ба касе эҳтиром нагузоред, балки ба хурду калон гӯш диҳед; аз рӯи одам натарсед, зеро доварӣ аз они Худост; ва даъвоеро, ки барои шумо душвор аст, ба ман биёред, ва ман онро хоҳам шунид. Такрори Шариат 1:13,16-17

Пас, эй Исроил, ба қонунҳо ва аҳкоме, ки ман ба шумо таълим медиҳам, гӯш диҳед, то ки шумо зинда монед ва рафта, заминеро, ки Худованд Худои падаронатон ба шумо медиҳад, соҳиб шавед. Такрори Шариат 4:1

Ӯ ятимон ва бевазанонро доварӣ мекунад ва ба ғарибон муҳаббат зоҳир мекунад, ба онҳо хӯрок ва либос медиҳад. Такрори Шариат 10:18

Дар ҳамаи дарвозаҳои худ, ки Худованд Худоят ба ту медиҳад, дар қабилаҳои ту доварон ва мулозимонро таъин намо, ва онҳо мардумро бо адлу инсоф доварӣ кунанд. Довариро таҳриф накун, ба одамон рӯ наовар ва тӯҳфа нагир, зеро тӯҳфа чашмони хирадмандонро кӯр ва суханони одилонро таҳриф мекунад. Такрори Шариат 16:18-19

Ва ҳангоме ки ӯ бар тахти салтанати худ менишинад, ин қонунро дар китобе аз он чизе ки дар пеши коҳинони левизодагон аст, барои худ нависад. Ва ин бо ӯ хоҳад буд ва ӯ тамоми айёми умри худро дар он бихонад, то ки аз Худованд Худои худ тарсиданро ёд гирад ва ҳамаи суханони ин қонун ва ин қонунҳоро риоя кунад ва онҳоро иҷро кунад: То ки дилаш аз

бародаронаш боло наравад ва аз амр ба тарафи рост ё чап дур нашавад, то ки ӯ ва фарзандонаш дар салтанати худ дар миёни Исроил умри худро дароз кунанд. Такрори Шариат 17:18-20

Доварии ғариб ва ятимро таҳриф накун, ва либоси бевазанро ба гарав нагир. Такрори Шариат 24:17

Агар байни одамон низоъе ба миён ояд ва онҳо ба доварӣ биёянд, то доварон онҳоро доварӣ кунанд, онҳо бояд одилонро сафед кунанд ва бадкоронро маҳкум кунанд. Такрори Шариат 25:1

Лаънат бод касе ки доварии ғариб, ятим ва бевазанро таҳриф мекунад. Ва тамоми қавм хоҳанд гуфт: «Омин». Такрори Шариат 27:19

Таърих

Бо вуҷуди ин, Худованд доваронро барпо кард, ки онҳоро аз дасти ғоратгарон раҳоӣ медоданд. Доварон 2:16

Дилам ба ҳокимони Исроил аст, ки худро дар миёни қавм ихтиёран фидо карданд. Худовандро муборакбод гӯед. Доварон 5:9

Ва Довуд бар тамоми Исроил подшоҳӣ мекард ва бар тамоми қавми худ доварӣ ва адолатро ҷорӣ мекард. 2 Подшоҳон 8:15

Худои Исроил гуфт, ки кӯҳи Исроил ба ман гуфт: «Касе ки бар одамон ҳукмронӣ мекунад, бояд одил бошад ва бо тарси Худо ҳукмронӣ кунад. Ва ӯ мисли нури субҳ хоҳад буд, вақте ки офтоб тулӯъ мекунад, ҳатто субҳи беабр, мисли алафи нарме, ки аз замин бо дурахши соф пас аз борон мерӯяд». 2 Подшоҳон 23:3-4

Ва акнун, эй Худованд Худои ман, Ту бандаи Худро ба ҷои падарам Довуд подшоҳ таъин кардӣ; ва ман кӯдаки хурдсол ҳастам, намедонам, ки чӣ тавр равам ё дароям. Ва бандаи Ту дар миёни қавми Ту аст, ки Ту интихоб кардаӣ, қавми бузурге, ки онҳоро шумурдан ва аз ҷиҳати бисёрӣ ҳисоб кардан мумкин нест. Пас, ба бандаи Худ дили хирадманд ато кун, то қавми Туро доварӣ кунад, то ман байни некӣ ва бадӣ фарқ кунам. Зеро кист, ки қодир аст ин қавми бузурги Туро доварӣ кунад? Ва ин сухан ба Худованд писанд омад, ки Сулаймон ин чизро пурсидааст. Ва Худо ба ӯ гуфт: «Азбаски ту ин чизро пурсидӣ ва барои худ умри дароз нахостӣ; на барои худ сарват нахостӣ ва на ҷони душманонатро талаб кардӣ; балки барои худ хирад талаб кардӣ, то доварӣ фаҳмӣ; Инак, ман мувофиқи суханони ту амал кардам; инак, Ман ба ту дили хирадманд ва фаҳманда додаам; ки пеш аз ту касе мисли ту набуд ва баъд аз ту касе мисли ту нахоҳад буд». 1 Подшоҳон 3:7-12

Ва тамоми Исроил аз доварие, ки подшоҳ доварӣ карда буд, шуниданд ва аз подшоҳ метарсиданд, зеро диданд, ки хиради Худо дар ӯст, то доварӣ кунад. 1 Подшоҳон 3:28

Ва агар ту пеши Ман мисли падарат Довуд, бо ростқавлӣ ва ростқавлӣ, рафтор кунӣ ва мувофиқи ҳар он чи ба ту амр додаам, амал кунӣ ва қонунҳо ва аҳкоми Маро риоя кунӣ, тахти салтанати туро бар Исроил то абад устувор хоҳам кард, чунон ки ба падарат Довуд ваъда дода будам ва гуфтаам: «Марде бар тахти Исроил аз ту кам нахоҳад шуд» (1 Подшоҳон 9:4-5).

Хушбахтанд мардони ту, хушбахтанд ин бандагони ту, ки ҳамеша дар пеши ту истодаанд ва ҳикмати туро мешунаванд. Муборак аст Худованд Худои ту, ки ба ту писанд омад, то туро бар тахти Исроил гузорад, зеро Худованд Исроилро то абад дӯст дошт, аз ин рӯ туро подшоҳ гардонд, то ки доварӣ ва адолатро ба амал оварӣ. 1 Подшоҳон 10:8-9

Ва Ёробъом марди далеру шуҷоъ буд; ва Сулаймон дид, ки ин ҷавон меҳнатдӯст аст, ӯро бар тамоми сардорони хонадони Юсуф сардор таъин кард. 1 Подшоҳон 11:28

Пас, Довуд бар тамоми Исроил подшоҳӣ мекард ва дар тамоми қавми худ доварӣ ва адолатро ба амал меовард. 1 Вақоеънома 18:14

Агар ту риояи қонунҳо ва аҳкомеро, ки Худованд ба Мусо дар бораи Исроил амр фармуда буд, риоя кунӣ, муваффақ хоҳӣ шуд: қавӣ ва далер бош; натарс ва ҳаросон нашав. 1 Вақоеънома 22:13

Ва агар ӯ ба аҳком ва дастурҳои Маро, чунон ки имрӯз аст, риоя кунад, устувор бошад, Ман салтанати ӯро то абад мустаҳкам хоҳам кард. 1 Вақоеънома 28:7

Ва Сулаймон писари Довуд дар салтанати худ мустаҳкам шуд, ва Худованд Худояш бо ӯ буд ва ӯро бағоят баланд бардошт. 2 Вақоеънома 1:1

Акнун ба ман ҳикмат ва дониш ато кун, то ки ман пеши ин қавм равам ва дароям; зеро кист, ки ин қавми туро, ки ин қадар бузург аст, доварӣ карда метавонад? Ва Худо ба Сулаймон гуфт: «Азбаски ин дар дили ту буд ва ту сарват, молу мулк ва шӯҳрат ва ҷони душманонатро нахостӣ ва умри дароз нахостӣ; балки барои худ ҳикмат ва дониш талаб кардӣ, то қавми маро, ки бар онҳо подшоҳ таъин кардаам, доварӣ кунӣ. Ҳикмат ва дониш ба ту дода шудааст; ва Ман ба ту сарват, молу мулк ва шӯҳрат медиҳам, ки ҳеҷ яке аз подшоҳоне, ки пеш аз ту буданд, надоштанд ва баъд аз ту низ чунин нахоҳанд дошт». 2 Вақоеънома 1:10-12

Ва Сулаймон қарор кард, ки хонае ба номи Худованд ва хонае барои салтанати худ бино кунад. Хуром инчунин гуфт: «Муборак аст Худованд Худои Исроил, ки осмон ва заминро офаридааст, ва ба подшоҳ Довуд писари хирадманд ва дорои ақлу фаҳмро ато кардааст, ки хонае барои Худованд ва хонае барои салтанати худ бино кунад». 2 Вақоеънома 2:1,12

Ва агар ту пеши Ман мисли падарат Довуд рафтор кунӣ ва мувофиқи ҳар он чи ба ту амр додаам, амал кунӣ ва қонунҳо ва аҳкоми Маро риоя кунӣ, тахти салтанати туро устувор хоҳам кард, чунон ки бо падарат Довуд аҳд бастаам ва гуфтаам: «Аз ту касе ки бар Исроил ҳоким бошад, кам нахоҳад шуд» (2 Вақоеънома 7:17-18).

Муборак аст Худованд Худои ту, ки ба ту писанд омад, ки туро бар тахти Худ шинонд ва барои Худованд Худои ту подшоҳӣ кунӣ. Азбаски Худои ту Исроилро дӯст дошт, то ки онҳоро то абад устувор гардонад, аз ин рӯ туро бар онҳо подшоҳ гардонд, то ки доварӣ ва адолатро ба амал оварӣ. 2 Вақоеънома 9:8

Ва ба доварон гуфт: «Эҳтиёт бошед, ки чӣ кор мекунед, зеро шумо на барои одам, балки барои Худованд доварӣ мекунед, ки Ӯ дар доварӣ бо шумост. Пас, бигзор тарси Худованд бар шумо бошад; эҳтиёт бошед ва ин корро кунед, зеро дар назди Худованд Худои мо беадолатӣ нест, на рӯйбинӣ ва на ситонидани тӯҳфаҳо». 2 Вақоеънома 19:6-7

Бигзор кори ин хонаи Худо танҳо бошад; бигзор ҳокими яҳудиён ва пирони яҳудиён ин хонаи Худоро дар ҷои худ бино кунанд. Эзро 6:7

Зеро ки Эзро дили худро омода карда буд, ки шариати Худовандро омӯзад ва онро ба амал оварад, ва қонунҳо ва аҳкомро ба Исроил таълим диҳад. Эзро 7:10

Ва ту, эй Эзро, мувофиқи ҳикмати Худои худ, ки дар дасти туст, қозиҳо ва доваронро таъин намо, то ки ҳамаи мардумеро, ки дар он тарафи дарё ҳастанд, доварӣ кунанд, ки ҳамаи онҳоеро, ки қонунҳои Худои туро медонанд, доварӣ кунанд ва ба онҳоеро, ки онҳоро намедонанд, таълим диҳанд. Ва ҳар кӣ шариати Худои ту ва қонуни подшоҳро риоя накунад, бигзор бар ӯ зуд доварӣ карда шавад, хоҳ ба қатл, хоҳ бадарға, хоҳ ба мусодираи молу мулк, хоҳ ба зиндон. Эзро 7:25-26

Ки ман бародарам Ҳанониро ва Ҳанонёро, ки сардори қаср буд, бар Ерусалим фармон додам, зеро ки ӯ марди мӯъмин буд ва аз Худо бештар метарсид. Наҳемё 7:2

Зеро Мордахайи яҳудӣ баъд аз подшоҳ Аҳашверӯш буд ва дар байни яҳудиён бузург буд ва дар байни бародарони худ писандида буд, сарвати қавми худро меҷуст ва бо тамоми насли худ сулҳу осоиштагӣ мегуфт. Эстер 10:3

Биёед довариро барои худ интихоб кунем; дар байни худ бидонем, ки чӣ нек аст. Айюб 34:4

Забурҳо

Аммо Худованд то абад қоим хоҳад буд; тахти Худро барои доварӣ омода кардааст; ва Ӯ ҷаҳонро бо адолат доварӣ хоҳад кард, ба қавмҳо бо ростӣ доварӣ хоҳад кард. Забур 9:7-8

Ӯ адолат ва инсофро дӯст медорад; замин пур аз некии Худованд аст. Забур 33:5

Хушо халқе ки Худои вай Худованд аст, ва қавме ки Ӯ ӯро барои мероси Худ интихоб кардааст. Забур 33:12

Зеро ки Худованд довариро дӯст медорад ва муқаддасони Худро тарк намекунад; онҳо то абад маҳфузанд, вале насли шарирон бурида хоҳад шуд. Даҳони одил ҳикмат мегӯяд ва забони ӯ аз доварӣ сухан мегӯяд. Забур 37:28,30

Эй Худо, довариҳои Худро ба подшоҳ ва адолати Худро ба писари подшоҳ деҳ. Ӯ қавми Туро бо адолат ва камбағалони Туро бо инсоф доварӣ хоҳад кард. Ӯ камбағалони қавмро доварӣ хоҳад кард, фарзандони камбағалонро наҷот хоҳад дод ва золимро пора-пора хоҳад кард. Забур 72:1-2,4

Камбағалон ва ятимонро ҳимоят кунед, ба мискинон ва ниёзмандон адолат кунед. Камбағалон ва мискинонро раҳо кунед, онҳоро аз дасти шарирон раҳо кунед. Забур 82:3-4

Адолат ва инсоф макони тахти Ту аст; марҳамат ва ростӣ пеши рӯи Ту хоҳанд буд. Забур 89:14

Аммо доварӣ ба адолат бармегардад, ва ҳамаи ростқавлони дил аз паи он хоҳанд рафт. Забур 94:15

Абрҳо ва торикӣ гирдогирди Ӯст; адолат ва инсоф маскани тахти Ӯст. Забур 97:2

Қудрати подшоҳ низ довариро дӯст медорад; Ту адолатро барқарор мекунӣ, доварӣ ва адолатро дар Яъқуб ба амал меорӣ. Забур 99:4

Худованд барои ҳамаи мазлумон адолат ва доварӣ мекунад. Забур 103:6

Хушо касоне ки инсофро риоя мекунанд, ва касе ки ҳамеша адолатро ба амал меорад. Забур 106:3

Аъмоли дастҳои Ӯ ростӣ ва доварӣ аст; ҳамаи аҳкоми Ӯ устуворанд. Забур 111:7

Ман роҳи ростиро интихоб кардам; довариҳои Туро пеши худ гузоштаам. Ба ман хирад ва дониши дурустро таълим деҳ, зеро ман ба аҳкоми Ту имон овардаам. Қасам хӯрдаам ва онро ба ҷо хоҳам овард, ки довариҳои одилонаи Туро риоя хоҳам кард. Ман доварӣ ва адолатро анҷом додаам; маро ба ситамгаронам насупор. Забур 119:30,66,106,121

Хушбахт аст касе ки Худои Яъқубро мададгор аст, умедаш ба Худованд Худои худ аст. Ки осмон ва заминро, баҳр ва ҳар чиро, ки дар он аст, офаридааст, ростиро то абад нигоҳ медорад, барои мазлумон доварӣ мекунад, ба гуруснагон нон медиҳад. Худованд асиронро раҳо мекунад. Забур 146:5-7

Масалҳои шоҳ Сулаймон

Масалҳои Сулаймон, писари Довуд, подшоҳи Исроил: Донистани ҳикмат ва насиҳат, дарк кардани суханони хирад, қабул кардани таълимоти ҳикмат, инсоф, доварӣ ва ростқорӣ, ба соддадилӣ хирад ва ба ҷавон дониш ва фаросат. Масалҳо 1:1-4

Зеро ки Худованд ҳикмат мебахшад; аз даҳони Ӯ дониш ва фаҳм мебарояд. Ӯ барои одилон ҳикмати солимро нигоҳ медорад; Ӯ барои онҳое ки ростқавлона роҳ мераванд, қалмоқ аст. Ӯ роҳҳои довариро нигоҳ медорад ва роҳи муқаддасони Худро нигоҳ медорад. Он гоҳ адолат ва инсоф ва ростқориро хоҳӣ фаҳмид; бале, ҳар роҳи нек. Масалҳо 2:6-9

Тарси Худованд аз бадӣ нафрат дорад; ман аз ғурур ва такаббур ва роҳи бад ва даҳони каҷрав нафрат дорам. Машварат ва ҳикмати солим аз они ман аст; ман хирад дорам; ман қувват дорам. Бо ман подшоҳон салтанат меронанд ва мирон адолатро ҳукм мекунанд. Бо ман мирон ҳукмронӣ мекунанд ва ашрофон, ҳамаи доварони замин. Масалҳо 8:13-16

Дасти меҳнатдӯст ҳукмронӣ хоҳад кард, вале танбал зери хироҷ хоҳад буд. Масалҳо 12:24

Ҳукми илоҳӣ дар лабони подшоҳ аст: даҳони ӯ дар доварӣ аз ҳад намегузарад. Барои подшоҳон бадӣ кардан зишт аст, зеро ки тахт бо адолат мустаҳкам мешавад. Лабҳои ростқор шодмонии подшоҳонанд ва онҳо касеро, ки ростгӯй аст, дӯст медоранд. Масалҳо 16:10,12-13

Касе ки дар хашм оҳиста бошад, аз зӯровар беҳтар аст; ва касе ки рӯҳи худро идора мекунад, аз ғасби шаҳр беҳтар аст. Масалҳо 16:32

Шахси бадкор аз синааш тӯҳфа мегирад, то роҳҳои доввариро кач кунад. Масалҳо 17:23

Хуб нест, ки ба шахси шарир рӯй оварӣ ва одилро дар доварӣ сарнагун кунӣ. Масалҳо 18:5

Подшоҳе ки дар тахти доварӣ нишастааст, бо чашмони худ ҳама бадиро дур мекунад. Масалҳо 20:8

Подшоҳи хирадманд бадкоронро пароканда мекунад ва чархро бар онҳо мезанад. Масалҳо 20:26

Марҳамат ва ростӣ подшоҳро нигаҳбонӣ мекунад, ва тахти ӯ бо марҳамат мустаҳкам аст. Масалҳо 20:28

Адолат ва доварӣ кардан барои Худованд аз қурбонӣ писандидатар аст. Дуздии бадкорон онҳоро нобуд мекунад, зеро онҳо аз доварӣ саркашӣ мекунанд. Масалҳо 21:3,7

Барои одилон доварӣ кардан шодӣ аст, вале барои бадкорон нобудӣ аст. Масалҳо 21:15

Ин чизҳо низ ба хирадмандон тааллуқ доранд. Дар доварӣ нисбат ба одамон рӯбинӣ кардан хуб нест. Касе ки ба бадкирдор гӯяд: «Ту одил ҳастӣ», мардум ӯро лаънат мекунанд ва халқҳо аз ӯ нафрат мекунанд. Аммо онҳое ки ӯро мазаммат мекунанд, шодӣ хоҳанд ёфт ва баракати нек бар онҳо хоҳад омад. Масалҳо 24:23-25

Касе ки бар рӯҳи худ ҳукмронӣ намекунад, мисли шаҳрест, ки вайрона ва бедевор аст. Масалҳо 25:28

Бадкорон доввариро намефаҳманд, вале онҳое ки Худовандро меҷӯянд, ҳама чизро мефаҳманд. Масалҳо 28:5

Мисли шер ва хирси ғарқкунанда, ҳокими шарир бар мардуми камбағал аст. Масалҳо 28:15

Вақте ки одилон ҳукмронӣ мекунанд, мардум шод мешаванд, вале вақте ки шарирон ҳукмронӣ мекунанд, мардум мотам мегиранд. Масалҳо 29:2

Подшоҳ бо доварӣ заминро мустаҳкам мекунад, вале касе ки тӯҳфа мегирад, онро хароб мекунад. Масалҳо 29:4

Агар ҳоким ба дурӯғ гӯш диҳад, ҳамаи хизматгоронаш бадкоранд. Масалҳо 29:12

Подшоҳе ки камбағалонро боинсофона доварӣ мекунад, тахти ӯ то абад устувор хоҳад буд. Масалҳо 29:14

Бисёриҳо лутфи ҳокимро меҷӯянд, вале доварии ҳар кас аз ҷониби Худованд аст. Масалҳо 29:26

Эй Лемуил, барои подшоҳон нест, ки шароб нӯшанд, ва барои мирон нест, ки нӯшанд: мабодо бинӯшанд ва шариатро фаромӯш кунанд ва доварии мазлумонро таҳриф кунанд. Масалҳо 31:4-5

Даҳонатро барои гунгҳо барои ҳамаи онҳое, ки ба ҳалокат маҳкум шудаанд, боз кун. Даҳонатро боз кун, бо адолат доварӣ кун ва барои мискинон ва ниёзмандон ҳимоят намо. Масалҳо 31:8-9

Ва ман зери офтоб макони доварӣ ва макони адолат ва макони шароратро дидам. Дар дили худ гуфтам: «Худо одил ва шарирро доварӣ хоҳад кард, зеро ки дар он ҷо барои ҳар мақсад ва барои ҳар кор замоне ҳаст». Воиз 3:16-17

Агар шумо зулми камбағалон ва таҳрифи бераҳмонаи доварӣ ва адолатро дар вилоят бубинед, аз ин ҳодиса ҳайрон нашавед, зеро он ки аз боло болотар аст, ба ӯ таваҷҷӯҳ мекунад, ва аз онҳо болотар аст. Воиз 5:8

Ҳар кӣ амрро риоя кунад, ҳеҷ бадӣ нахоҳад дид; ва дили одами хирадманд ҳам вақт ва ҳам довариро мефаҳмад. Зеро ки барои ҳар кор вақт ва доварӣ вуҷуд дорад, аз ин рӯ бадбахтии инсон бар ӯ бузург аст. Воиз 8:5-6

Пайғамбарон

Корҳои некро ёд гиред; доварӣ ҷӯед, мазлумонро дастгирӣ кунед, ятимонро доварӣ кунед, барои бевазан дуо гӯед. Ишаъё 1:17

Зеро ки барои мо кӯдаке таваллуд шудааст, ба мо писаре дода шудааст, ва салтанат бар дӯши ӯст; ва номи ӯ Аҷоиб, Машваратчӣ, Худои Қодир, Падари ҷовидонӣ, Мири Сулҳ номида хоҳад шуд. Афзоиши салтанат ва сулҳи ӯ бар тахти Довуд ва бар салтанати ӯ интиҳо нахоҳад дошт, то ки онро бо доварӣ ва адолат аз ин ба баъд то абад барқарор кунад ва барқарор кунад. Рашки Худованди лашкарҳо инро ба амал хоҳад овард. Ишаъё 9:6-7

Вой бар ҳоли онҳое ки фармонҳои ноодилона мебароранд ва зулму ситами муқарраркардаи худро менависанд, то ки мискинонро аз доварӣ дур кунанд ва ҳаққи мискинони қавми маро бигиранд, то ки бевазанон тӯъмаи онҳо шаванд ва ятимонро ғорат кунанд! Ишаъё 10:1-2

Ва тахт бо раҳмат барқарор хоҳад шуд, ва Ӯ дар хаймаи Довуд бо ростӣ бар он нишаста, доварӣ хоҳад кард ва доварӣ хоҳад кард ва адолатро талаб хоҳад кард ва адолатро шитоб хоҳад кард. Ишаъё 16:5

Инак, подшоҳ бо адолат салтанат хоҳад ронд, ва мирон бо доварӣ ҳукмронӣ хоҳанд кард. Ишаъё 32:1

Худованд чунин мегӯяд: «Довариро риоя кунед ва инсофро ба амал оваред, зеро ки наҷоти Ман наздик аст ва адолати Ман зоҳир мешавад». Ишаъё 56:1

Ва ту қасам мехӯрӣ, ки Худованд зинда аст, бо ростӣ, бо доварӣ ва бо адолат, ва халқҳо дар Ӯ баракат хоҳанд ёфт ва дар Ӯ ҷалол хоҳанд ёфт. Ирмиё 4:2

Балки ҳар кӣ фахр мекунад, бигзор бо ин фахр кунад, ки Маро мефаҳмад ва мешиносад, ки Ман Худованд ҳастам, ки меҳрубонӣ, инсоф ва адолатро бар замин ба амал меорам, зеро ки аз ин чизҳо Ман лаззат мебарам, мегӯяд Худованд. Ирмиё 9:24

Эй хонадони Довуд, Худованд чунин мегӯяд: «Субҳгоҳон доварӣ кунед ва касеро, ки аз дасти золим хароб шудааст, раҳо кунед, то ки хашми Ман мисли оташ хомӯш нашавад ва сӯзад, ки касе онро аз сабаби бадии аъмоли шумо хомӯш карда натавонад». Ирмиё 21:12

Худованд чунин мегӯяд: «Доварӣ ва адолатро ба амал оваред ва золимонро аз дасти ситамгар раҳо кунед; ва ба ғариб, ятим ва бевазан зулм накунед, ва хуни бегуноҳро дар ин макон нарезед». Ирмиё 22:3

«Инак, айёме фаро мерасад, мегӯяд Худованд, ки Ман барои Довуд Шохаи одилона хоҳам барпо кард, ва подшоҳе салтанат хоҳад ронд ва шукуфон хоҳад шуд, ва доварӣ ва адолатро бар замин амалӣ хоҳад кард». Ирмиё 23:5

Дар он рӯзҳо ва дар он вақт Ман шохаи адолатро барои Довуд хоҳам шинонд, ва ӯ дар замин доварӣ ва адолатро ба амал хоҳад оварад. Ирмиё 33:15

Касе ки аз рибо напардохтааст ва фоида нагирифтааст, дасти худро аз бадӣ дур кардааст, доварии ҳаққонӣ байни одам ва одамро ба амал овардааст, мувофиқи дастуроти Ман рафтор кардааст ва довариҳои Маро риоя кардааст, то росткорӣ кунад; ӯ одил аст, ҳатман зинда хоҳад монд, мегӯяд Худованд Худо. Ҳизқиёл 18:8-9

Худованд Худо чунин мегӯяд: «Эй ашрофони Исроил, бигзор барои шумо кофист: зулм ва ғоратро дур кунед, доварӣ ва адолатро ба амал оваред, ҷазоҳои худро аз қавми Ман дур кунед, мегӯяд Худованд Худо». Ҳизқиёл 45:9

Пас, эй подшоҳ, бигзор маслиҳати ман ба ту писанд ояд ва гуноҳҳоятро бо адолат ва шароратҳоятро бо раҳмдилӣ ба камбағалон бартараф намо, агар ин барои дароз кардани оромии ту бошад. Акнун ман, Набукаднесар, Подшоҳи осмонро, ки ҳамаи корҳои Ӯ ростӣ ва роҳҳои Ӯ доварӣ аст, ситоиш ва ҷалол медиҳам ва онҳоеро, ки бо мағрурӣ роҳ мераванд, қодир аст паст кунад. Дониёл 4:27,37

Он гоҳ подшоҳ Дориюш ба ҳамаи қавмҳо, миллатҳо ва забонҳое, ки дар тамоми замин зиндагӣ мекунанд, навишт: «Салом бар шумо фаровон бод». Ман фармон медиҳам, ки дар ҳар салтанати салтанати ман одамон дар пеши Худои Дониёл ларзанд ва битарсанд, зеро ки Ӯ Худои зинда ва то абад устувор аст, ва салтанати Ӯ нобуд нахоҳад шуд, ва салтанати Ӯ то охир боқӣ хоҳад монд. Ӯ наҷот медиҳад ва наҷот медиҳад ва дар осмон ва замин аломатҳо ва мӯъҷизаҳо нишон медиҳад, ки Дониёлро аз қуввати шерҳо раҳо кардааст». Дониёл 6:25-27

Пас, ба сӯи Худои худ рӯй овар; раҳм ва инсофро нигоҳ дор ва пайваста ба Худои худ умед банд. Ҳушаъ 12:6

Аз бадӣ нафрат кунед ва некиро дӯст доред ва дар дарвоза адлро барқарор кунед; шояд Худованд Худои лашкарҳо ба боқимондаи Юсуф лутф кунад; аммо бигзор адл мисли обҳо ва адолат мисли ҷӯйбори пурҷӯш ҷорӣ шавад. Амос 5:15,24

Худованди лашкарҳо чунин мегӯяд: «Доварии ҳаққонӣ кунед ва ҳар кас ба бародари худ раҳмдилӣ ва шафқат зоҳир кунад; ва бевазан ва ятим, ғариб ва камбағалро ситам накунед; ва ҳеҷ яке аз шумо дар дили худ дар бораи бародари худ бадӣ наандешад» (Закарё 7:9-10).

Инҳо корҳое ҳастанд, ки шумо бояд анҷом диҳед: ҳар кас ба ёри худ рост гӯяд; дар дарвозаҳои худ доварии ростӣ ва сулҳро иҷро кунад; ва бигзор ҳеҷ яке аз шумо дар дили худ дар ҳаққи ёри худ бадӣ нахоҳад кард; ва қасами дурӯғро дӯст надоред, зеро ки ҳамаи ин корҳо аз онҳо нафрат дорам, мегӯяд Худованд. Закарё 8:16-17

Инҷилҳо

Аммо Исо гуфт: « Кӯдаконро бигзоред, ки назди Ман оянд ва ба онҳо монеъ нашавед; зеро Малакути Осмон ба чунин касон тааллуқ дорад» (Матто 19:14) .

Пас, он ғуломи мӯътамад ва доно кист, ки оғояш ӯро бар хонаводаи худ таъин кардааст, то ки ба онҳо сари вақт хӯрок диҳад? Ба ростӣ ба шумо мегӯям, ки ӯ ӯро бар тамоми дороии худ таъин хоҳад кард. Матто 24:45,47

Оғояш ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Ту дар чанд чиз вафодор будӣ, туро бар бисёр чизҳо ҳукмрон мегардонам; ба шодмонии оғои худ шарик шав». Оғояш ба ӯ гуфт: «Офарин, эй ғуломи нек ва мӯътамад! Ту дар чанд чиз вафодор будӣ, туро бар бисёр чизҳо ҳукмрон мегардонам; ба шодмонии оғои худ шарик шав». Матто 25:21,23

Аммо Исо онҳоро назди худ хонда, гуфт: « Шумо медонед, ки онҳое ки бар халқҳо ҳукмронӣ мекунанд, бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд ва бузургони онҳо бар онҳо ҳукмронӣ мекунанд. Аммо дар миёни шумо чунин нахоҳад буд: балки ҳар кӣ дар байни шумо хоҳад бузург бошад, хизматгори шумо хоҳад буд. Ва ҳар кӣ аз шумо хоҳад, ки бузургтар бошад, хизматгори ҳама хоҳад буд. Зеро Писари Одам низ на барои он омад, ки ба Ӯ хизмат кунанд, балки барои он ки ба Ӯ хизмат кунад ва ҷони Худро барои фидияи бисёриҳо диҳад». Марқӯс 10:42-45

Аз рӯи намуди зоҳирӣ доварӣ накунед, балки аз рӯи адолат доварӣ кунед. Оё шариати мо касеро доварӣ мекунад, бе он ки ӯро бишнавад ва бидонад, ки ӯ чӣ кор мекунад? Юҳанно 7:24,51

Номаҳо

Румиён 12:8 Агар касе насиҳат диҳад, бо насиҳат амал кунад; агар касе насиҳат диҳад, бо соддагӣ амал кунад; агар касе сардор бошад, бо ғайрат амал кунад; агар касе раҳмдил бошад, бо шодмонӣ амал кунад.

Бигзор ҳар як ҷон ба қудратҳои боло итоат кунад. Зеро қудрате ҷуз аз Худо нест; қудратҳое, ки вуҷуд доранд, аз ҷониби Худо муқаррар шудаанд. Пас, ҳар кӣ ба қудрат муқобилат кунад, ба амри Худо муқобилат мекунад ва онҳое, ки муқобилат мекунанд, маҳкумиятро ба худ хоҳанд гирифт. Зеро ҳокимон на барои корҳои нек, балки барои бадӣ тарсонандаанд. Пас, оё ту аз қудрат наметарсӣ? Кори некро анҷом деҳ, ва ту аз ӯ таъриф хоҳӣ ёфт: зеро ӯ хизматгори Худо барои ту барои некӣ аст. Аммо агар ту кори бадӣ кунӣ, битарс, зеро ӯ шамшерро беҳуда намебардорад: зеро ӯ хизматгори Худост, интиқомгиранда аст, то ба бадӣ ғазаб кунад. Румиён 13:1-4

Ба хотири Худованд ба ҳар як фармони инсонӣ итоат кунед: хоҳ ба подшоҳ, ҳамчун олӣ, хоҳ ба ҳокимон, хоҳ ба онҳое ки аз ҷониби ӯ барои ҷазо додани бадкорон ва барои ситоиши некӯкорон фиристода шудаанд. (1 Петрус 2:13-14)

Апокриф

Худованд рӯҳи Куруш, подшоҳи Форсро, барангехт ва ӯ дар тамоми салтанати худ ва инчунин бо навиштани ин паём эълон кард: «Куруш, подшоҳи Форс, чунин мегӯяд: Худованди Исроил, Худованди Олӣ, маро подшоҳи тамоми ҷаҳон гардонидааст ва ба ман амр фармуд, ки дар Ерусалим дар Яҳудия барои ӯ хонае созам». 1 Эзрос 2:2-4

Ва ӯ инчунин амр дод, ки Сисин, ҳокими Сурия ва Финикия, ва Сатрабузан, ва ҳамроҳони онҳо ва онҳое, ки дар Сурия ва Финикия ҳоким таъин шуда буданд, эҳтиёт бошанд, ки ба ин макон дахолат накунанд, балки ба Зоробобел, бандаи Худованд ва ҳокими Яҳудо ва пирони яҳудиён иҷозат диҳанд, ки хонаи Худовандро дар он ҷо бино кунанд. 1 Эзро 6:27

Зеро Эсдрас маҳорати бузурге дошт, ба тавре ки аз шариат ва аҳкоми Худованд ҳеҷ чизро тарк намекард, балки ба тамоми Исроил қонунҳо ва аҳкомро таълим медод. 1 Эсдрас 8:7

Пас ҳамаи халқҳо Худовандро ҳамду сано хоҳанд гуфт, ва қавми Ӯ Худоро эътироф хоҳанд кард, ва Худованд қавми Худро сарафроз хоҳад кард; ва ҳамаи онҳое ки Худованд Худоро бо ростӣ ва адолат дӯст медоранд, шод хоҳанд шуд ва ба бародарони мо раҳм хоҳанд кард. Тобит 14:7

Баъд аз ин, ман бар бисёр халқҳо ҳукмрон шудам ва бар тамоми ҷаҳон ҳукмронӣ кардам, на бо ғурури қудрати худ мағрур шудам, балки худро ҳамеша бо адолат ва нармӣ нигоҳ доштам, қасд доштам, ки тобеони худро пайваста дар ҳаёти ором қарор диҳам ва салтанати худро осоишта ва барои роҳ ба соҳилҳои дур кушода гардонам, то сулҳеро, ки аз ҷониби ҳамаи одамон орзу карда мешавад, барқарор кунам. Иловаҳо ба Эстер 13:2

Пас, эй подшоҳон, гӯш кунед ва бифаҳмед; омӯзед, эй доварони ақсои замин. Гӯш диҳед, эй ҳокимони қавм, ва бо халқҳои зиёд фахр кунед. Зеро қудрат аз ҷониби Худованд ва салтанат аз ҷониби Таоло ба шумо дода шудааст, ки корҳои шуморо месанҷад ва машваратҳои шуморо тафтиш мекунад. Ҳикмати Сулаймон 6:1-3

Пас, хоҳиши хирад ба салтанат мебарад. Агар лаззати шумо ба тахтҳо ва чӯбҳои салтанат бошад, эй подшоҳони қавм, хирадро эҳтиром кунед, то ки то абад салтанат ронед. Ҳикмати Сулаймон 6:20-21

Агар сарват дар ин зиндагӣ дороии матлуб бошад, пас чӣ аз хирад ғанитар аст, ки ҳама чизро ба амал оварад? Ва агар эҳтиёткорӣ кор кунад, пас кадоме аз ҳамаи ин коргар аз вай моҳиртар аст? Ва агар мард адолатро дӯст дорад, меҳнати ӯ фазилат аст, зеро вай парҳезгорӣ ва эҳтиёткорӣ, адолат ва истодагариро меомӯзонад: ин чизҳоест, ки одамон дар ҳаёти худ чизе фоиданоктар надоранд. Ҳикмати Сулаймон 8:5-7

Касеро, ки зулм кардааст, аз дасти золим раҳо кун ва ҳангоми доварӣ рӯҳафтода нашав. Сироҷ 4:9

Барои дасти ҳунарманд кор ситоиш карда мешавад, ва барои суханронии ҳокими хирадманди қавм. Сироҷ 9:17

Довари оқил ба қавми худ дастур медиҳад; ва ҳукумати шахси оқил хуб тартиб дода шудааст. Чӣ тавре ки довари мардум худаш аст, амалдоронаш низ ҳамон таванд; ва ҳокими шаҳр чӣ

гуна аст, ҳамаи сокинони он чунинанд. Подшоҳи нодон қавми худро нобуд мекунад, аммо бо оқилии ҳокимон шаҳр маскан мегирад. Сироҷ 10:1-3

Тарси Худованд пеш аз ба даст овардани қудрат аст, аммо дағалӣ ва ғурур сабаби аз даст додани он аст. Бузургон, доварон ва ҳокимон эҳтиром хоҳанд ёфт; аммо оё касе аз онҳо бузургтар аз касе нест, ки аз Худованд метарсад. Сироҷ 10:21,24

Зеро ки Ӯ ҳангоми тақсим кардани халқҳои тамоми замин, бар ҳар қавм ҳокиме муқаррар кард; вале Исроил қисмати Худованд аст: Сироҷ 17:17

Онҳое ки аз Худованд метарсанд, доварӣ хоҳанд ёфт ва адолатро мисли нур афрӯхта хоҳанд кард. Сироҷ 32:16

Ӯ ба ӯ аҳком ва салоҳияти худро дар қонунҳо дод, то ки ба Яъқуб шаҳодатҳоро таълим диҳад ва ба Исроил дар қонунҳои худ хабар диҳад. Сироҷ 45:17

Довуд азбаски раҳим буд, тахти салтанати абадиро соҳиб шуд (1 Маккавӣ 2:57).

Пас, мардум корҳои Шимъӯнро суруд мехонданд ва барои он ки ӯ мехост ба халқаш ҷалол орад, ӯро ҳоким ва саркоҳини худ таъин карданд, зеро ӯ ҳамаи ин корҳоро карда буд ва барои адолат ва имоне, ки ба халқаш нигоҳ медошт ва барои ҳамин ӯ бо ҳар роҳ мехост қавми худро боло бардорад. 1 Маккабис 14:35